

*Předseda strany Forum voor Democratie Thierry Baudet (*1983)*

Autor: James Kirkpatrick

Před dvěma lety bylo Fórum pro demokracii (Forum voor Democratie) jen dalším novým okrajovým politickým uskupením nizozemské politiky. Dnes má po rozhodném vítězství v nedávných volbách nakročeno k tomu stát se největší stranou v holandském senátu. Vývoj i celý model strany Fórum pro demokracii nabízejí cenné lekce pro vlastence napříč Evropou a Západem.

Předseda Fóra Thierry Baudet, vzdělaný a charismatický muž, se velice umně dokáže vypořádat s nepřátelskými médii, odhodlanými vykreslit ho jako „fotogenickou evropskou tvář politiky alternativní pravice ve stylu Donalda Trumpa“. Hlavu větší části novinářského stavu zamotal také klasickým odkazem ve svém vítězném projevu, když vyhlásil, že „Minervina sova přistála“. Jeden nizozemský novinář pak nelenil věnovat celý rozbor „neobvyklých“ Baudetových výroků, jehož cílem pochopitelně bylo ukázat čtenáři, jak rasistické a ohavné tyto výroky ve skutečnosti jsou. Baudet mluvil například o „boreálním světě“, který trhají na kusy a ničí právě ti, kdo jej měli ochraňovat. Hlídacím psům demokracie nešlo, že takto „pravicovní nacionalisté mluví o... árijské rase“.

Když novináři i akademici takto panikaří, nejspíš děláte něco správně. Corné Hanssen z Utrechtské univerzity se tak na Facebooku ptal: „Volkerte, kde jsi?“ Na mysli měl Volkerta van der Graafa, který v roce 2002 zavraždil holandského populistu Pima Fortuyna. (Odpověď mimochodem zní, že van der Graaf byl v roce 2014 podmíněčně propuštěn po odkroucení 11 let z osmnáctiletého trestu.)

Jan Jaap de Ruiter z vysoké školy v Tillburgu zase prohlásil, že Baudetova povolební řeč byla „znepokojivá, výhružná a nanejvýš zneklidňující“. Co mělo být tak závadové, už bohužel neupřesnil a spokojil se temnými náznaky a nařčeními o „děsivých rasových teoriích“. Podobně důrazně burcoval čtenáře i sloupek v *De Volkskrant*: „Probudte se, fašisti vyhráli.“

Baudet však žádný fašista není, ani nepředkládá nějaký absurdní program, opřený u utopické abstrakce. Jeho postoje naopak jsou nanejvýš realistické. Bezprostředně po střelbě v Utrechtu z posledního týdne (anglicky píšící média povětšinou tento teroristický útok ignorovala),

Baudet na rozdíl od ostatních stran pokračoval v kampani a odsoudil terorismus.

Fórum pro demokracii v jednom ze svých předvolebních materiálů specificky označilo australský model imigrace za hodný následování. Upozorňovalo také na vysoký podíl „nezápadních“ (*Niet-Westerse*) obyvatel země. Silným tématem jejich kampaně byl i Migrační pakt OSN.

Baudet využil také příležitost, již opozici nabídla arogance vládnoucí koalice v některých ekonomických otázkách. Podobně jako hnutí Žlutých vest i Baudetovo Fórum pro demokracii rozhodně odsuzuje opatření údajně směřující k boji proti „změně klimatu“, které však nejméně zatěžují obyčejné holandské rodiny a zvyšují jejich životní náklady. Řada voličů vládnoucí strany VVD k Fóru přešla právě kvůli tomuto tématu.

Baudet však zastává také některé nekonvenční postoje, které jako by snad měly za cíl vyvolat nepřátelství medií hlavního proudu. Fórum pro demokracii tak volá po referendu o setrvání v Evropské unii. Baudet také pomohl prosadit referendum o dohodě o přidružení Ukrajiny a EU, kde přes 60 % voličů hlasovalo odmítavě.

Podobně jako Donald Trump i Baudet efektivně využívá nová média, zejména YouTube. Tak se mu navzdory otevřenému nepřátelství a despektu všech mainstreamových médií podařilo obejít je a oslovit lidi přímo. To je ostatně také jeden z důvodů, proč musí být zachování svobody slova v kyberprostoru nanejvýš důležité.

Pro většinu lidí za hranicemi Nizozemska je nejznámějším představitelem holandského populismu **Geert Wilders**. Jeho strana PVV však ve volbách propadla a Baudetovo Fórum získalo asi třetinu svých hlasů od někdejších voličů PVV. Jeden komentátor tak prohlásil PVV za „odepsanou“. Wilders a Baudet však loví v dost odlišných vodách, a tak rozhodně nejsou nepřáteli. Baudetova strana cílí víc na střední a vyšší vrstvy a jeho poselství je podstatně komplexnější než Wildersovy nekonečné výpady proti islamizaci.

Baudet je pomyslnou třetí generací holandského populismu. Fortuyn, otevřený (mnozí by řekli až okázalý) gay a liberál v sociálních otázkách, si získal pozornost tím, že jako první otevřeně promluvil o problému islamizace Nizozemska. Geert Wilders z tématu udělal bojový slogan pro celé své hnutí. Baudet však zdá se staví na pevnějších základech. Jeho strana tak není obyčejným antiislamizačním projektem, ale hnutím za přímou demokracii, proti Evropské unii a s proholandskou i prozápadní vizí identity.

Baudet v roce 2014 promluvil na *IJzerwake*, jakémsi „sjezdu“ vlámských nacionalistů. Volal tam po nezávislosti na Belgii, rozpuštění EU a přijetí nacionalismu „coby síly, díky níž je demokratický ústavní stát vůbec možný“. Baudet tyto myšlenky během celého svého veřejného působení soustavně rozvíjí ve svých knihách, projevech i článcích. Novináři i další nepřátelé Evropy kvílí, že něco takového se rovná „bělošskému nacionalismu“, objektivnějším pozorovatelům to však připadne spíše jako zdravý rozum: sdílená kultura i identita přece jsou nezbytné pro vytvoření společnosti, kde funguje právní stát a předpokladem „demokracie“ je už z definice *démós*, tedy lid. Fórum pro demokracii se i podle

svých zapřísáhlých kritiků těší značné podpoře mezi mladými, podstatně větší než Wilders. Ještě působivější je, že Baudet to dokázal, přestože se nijak netají kontakty s jistými americkými probělošskými aktivisty jako Jared Taylor.

Fórum pro demokracii navíc na rozdíl od Wildersovy PVV není stranou jednoho muže. Původně totiž vzniklo jako think-tank a pořádá řadu přednášek, workshopů a vytvořilo i hnutí mládeže. Nevěnuje se jen aktuálnímu dění, ale i hlubšímu ideologickému ukotvení v ideologii Nové pravice. Strana tedy poctivě vychovává kádry, stejně jako se tomu děje v některých dalších evropských zemích: dobrým příkladem je třeba škola pro mladé nacionalisty ve Francii, zaštitěná Maréchal Le Penovou.

V Americe bohužel podobná infrastruktura neexistuje. Také proto bylo hnutí kolem Donalda Trumpa tak snadno koptováno různými šejdíři, kteří nabízejí tutéž obnošenou ideologickou veteš, s níž se Trump musel v roce 2016 při volbách potýkat. Zatímco Evropané vytvářejí ideologii schopnou obrany národního státu a síť pro účinnější boj za tímto cílem, americkému konzervatismu dnes zoufale chybí směřování, vůdci i důstojnost. Sám prezident se stal v podstatě zbytečnou figurkou. A tak zatímco vlastenečtí Evropané tlačí veřejný diskurz svým směrem, američtí konzervativci se už od roku 2016 krčí v tomtéž ideologickém zákopu, odkud stále zoufalejším tónem označují své protivníky za „ty opravdové“ sexisty, rasisty nebo antisemity.

Fórum pro demokracii a jeho stranický model „stavby na zelené louce“ nabízí Američanům cennější poučení než cokoliv, co uslyšíte na konferenci CPAC. Proto by měli vlastenci načerpat z vítězství v Nizozemí inspiraci i povzbuzení. Pečlivě bychom měli také poslouchat evropské lekce o významu výchovy kádrů, vytváření sítí i ideologie, která se odváží dál než k seškrtání daní oligarchům, kteří vás nenávidí. Nejlepší zprávou pak je fakt, že volby do Evropského parlamentu se konají už za pár měsíců a zatím to vypadá, že vítězstvím ještě není konec.

Článek Jamese Kirkpatricka *Forum for Democracy's Success In Dutch Election Shows Path Forward For Patriots* vyšel na stránkách Vdare.com 22. března 2019